

Femeie

M Horlaci

Femeie

Ce trist ar fi pământul fără tine
Tu, întruparea razelor din zori,
Ar fi pustiu în sufletul din mine
Precum pustiu e iarna fără flori.

Tu îmi inspiri si versul si trăirea
i-ai copleșit în ceruri si pe Zei,
În fața ta se-upleacă nemurirea
Femeie, tu, regină peste ei.

Dacă tu ești motivul fericirii
Când reaprinzi al dragostei scânteie,
Mă-ntreb umil, pe drumul Mântuirii,
De ce n-ar fi si Dumnezeu femeie?.

Dar lumea asta nu-i o poezie
Când cei mai mulți au inima de vată,
Nu vă lăsați cuprinși de erezie
Femeia-i sfântă-n sufletul de mamă.

M Horlaci. 20/1/17.